

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 43. S. Theodorus Cantuariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

non potuit. Hi primo Constantini re-
gnantis anno irruptione in Africam facta Sæculum VII
A. C. 668,
octoginta millia hominum in captivita-
tem abstraxerunt, & anno sequente Cy-
zicum occuparunt, unde ipsam Civita-
tem Constantinopolitanam laceſſebant.

Illa tempeſtate quiſpiam, Callinicus
nomine, ignem Græcum, qui ſub unda
ardebat, ad conſumendas Saracenorum
naves invenit.

§. XI. III.

S. Theodorus Cantuarienſis.

Vitalianus Papa virum quærens di-
gnum, qui Archipræſulatu in Anglia
emineret, ex Monasterio Niridano pro-
pe Neapolim Adrianum Abbatem in Afri-
ca natum, virum in ſacris litteris doctis-
ſimum in Diſciplina Monastica & Eccle-
ſiaſtica exercitum, & præterea linguæ
græcæ & latinæ gnarum accerſivit. A-
drianus reſpondit, ſe quidem tanto ho-
nore eſſe indignum, ſed notum ſibi eſſe
virum, quem Doctrina & ætas ad ſuſci-
piendum Episcopatum ſe magis idoneum
faceret. Fuit is Monachus, nomine An-
dreas, quem omnes, qui eum noverant,
dignum quidem cenſuerunt; at infirmi-
tates corporis obſtabant, quo minus tan-
tum onus ſubire poſſet. Ergo iterum A-
drianum urgent, ut Munus acceptaret.

*Bed. IV. hiſt.
6. 1.
Sup. n. 7.*

Hiſt. Eccleſ. Tom. IX.

X

Ille

Sæculum VIII Ille moram petiit, sperans, interim virum
A.C. 668. alium inveniri posse.

Tunc Romæ versabatur Monachus nomine Theodorus, natus Tarfi in Cilicia Litteris Divinis humanisque Græce & Latine instructissimus, optimis moribus, & ætate venerabilis, nam annum vitæ sexagesimum sextum numerabat. Hunc Adrianus sibi notissimum Papæ obtulit, & persuasit, ut Episcopus ordinaretur; addidit vero conditionem Pontifex, ut Adrianus in Angliam proficiscentem comitaretur, & dux esset itineris, qui bis antea in Galliam navigasset. Id quoque Papa præcepit, ut unacum Theodoro erudiendis Anglis infudaret, & curam gereret, ne quidquam Fidei contrarium in illam Ecclesiam introduceret, cujus culpæ reos Græci non nunquam se faciebant.

Theodorus Subdiaconus ordinatus quatuor menses deinde expectavit, donec crescerent capilli sui, & in formam coronæ tonsurari posset; nam Monachi Græci toto capite raso incedebant, jactabantque, se hac in re S. Jacobum & S. Paulum Apostolos imitari. Tandem Vitalianus Papa Theodorum Die Dominico, vigesimo sexto Martii anno 668. Episcopum ordinavit.

S. Benedictus Biscopius tunc Romæ versabatur, quo jam tertio venerat; nam post

post primum iter cum S. Wilfrido, suscepit & alterum cum Alfrido Regis Osuini Filio, ex quo redux in Insulam Lerinensem trajecit, ibique Tonsura initiatus, Disciplinam Monasticam amplexus est. Postquam ibi annis duobus fuisset commoratus, tertio Romam profecto Vitalianus Papa, cui S. Benedicti merita perspecta erant, recens ordinatum Episcopum Theodorum commendavit, iussitque, ut peregrinationis, quam susceperat, proposito majoris utilitatis causa dimisso, in patriam rediret, illo Theodorum comitaretur, cui Dux esset, & Interpretes. Obediit Biscopius Pontificis præcepto, & in Angliam navigaturus cum Episcopo Theodoro, & Adriano Abbate 27. Maj. anno 668. Roma excessit.

Cum itinere maritimo Massiliam appulissent, & inde terrestri Arelatem pervenissent, Papæ Epistolis Joanni Archiepiscopo redditis, apud eum commorari rogati sunt, donec iter suum proseguendi licentiam ab Ebroino, Majore Domus, obtinuissent. Hac accepta Theodorus Parisios venit ad Agilbertum Episcopum, qui diu in Anglia versatus eum consilio juvare poterat. Humanissime ab eo exceptus diu in ejus Domo mansit. Adrianus primo ad Emmaum seu Emmonem Archiepiscopum Senonensem, deinde Meldas ad S. Faronem divertit, & diu ibi

X 2 fuit,

Sæculum VII
A C. 668.

vit. per. Be.
c. 2. Act. p.

Sup. n. 35.

Sæculum VII fuit, quia hyems proxima proficisci ve-
 A. C. 669. tabat. Idem hic est Emmon qui ante
 † Le vif de- liquot annos Monachis S. Petri † Privi-
 Sens. legium concesserat, celebrato triginta E-
 to. 6. Conc. piscoporum Concilio, cui suæ Provinciæ
 p. 534. Episcopi, ut S. Audoenus, S. Faro, S. E-
 ligius & S. Amandus interfuere. Egber-
 tus Rex Cantiorum, comperto, Episco-
 pum, quem sibi mitti a Papa postulaverat,
 esse in Francia, illico Optimatum ali-
 quem misit, venientem excepturum, qui
 obtenta ab Ebroino licentia Episcopum
 ad portum *Quentavic*, qui hodie S. Jodo-
 ci in littore nominatur, deduxit. Theo-
 dorus cum in morbum incidisset aliquan-
 to tempore ibi acquievit; mox ubi con-
 valescere cœpit, in Angliam cum Bene-
 dicto Biscopio delatus, anno post Ordi-
 nationem suam secundo, Die Dominica,
 vigesima septima Maji, anno 669. Sedis
 suæ Cantuariensis possessionem adiit, at-
 que hanc Ecclesiam annis viginti & uno,
 tribus mensibus, & diebus viginti sex
 rexit; Benedicto autem statim Regimen
 Monasterii S. Petri commisit.

c. i.
 vit. Ben.
 Biscop.

Adriano aliquamdiu in Francia de-
 tento ab Ebroino, qui eum Imperatoris
 mandata in Francorum Regni perniciem
 causa ad Reges Angliæ deferre suspicaba-
 tur, ubi satis exploratum fuit, nullas i-
 psum habere ab Imperatore litteras, per-
 missum est Theodorum sequi in Angliam,
 a quo,

a quo, postquam advenit, Monasterio S. Petri, quod duobus annis Benedictus moderatus fuerat, præesse jubetur; quippe, cum Roma discederent, Papa Theodoro præceperat, ut Adriano locum in sua Diœcesi assignaret, ubi cum suis commode habitare posset.

Sæculum VII
A. C. 669.

§. XLIV.

S. Leodegarii initia.

Eodem anno 669. in Francia Rege Clotario III. juvene, postquam regnasset annis ferme quatuordecim, vita functo, Theodoricus III. Frater ejus in Regno Neustria & Burgundiæ successit; at brevi post tempore Franci, Seditio in Ebroinum, qui sub Theodorici nomine regnabat, commota, Childericum II. Austrasiæ imperantem solum Franciæ Regem sub Wulfoadi, Majoris Domus ejus cura proclamant.

Fredeg. cont. in n. 93. 94.

Legerius, seu Leodegarius Episcopus Augustodunensis, quo tunc temporis inter Optimates Franciæ nullus potentior, ex primis illius Gentis stirpibus natus, puerulus mittitur ad Aulam Regis Clotarii II. qui eum post breve tempus ad Didonem Episcopum Pictaviensem, Propinquum ipsius litteris imbuendum misit. Episcopus Leodegario quemdam Presbyterum, Magistrum peritissimum, dedit, & elapsis aliquot annis juvene-

vit. auct. Urs. to. 2. Aft. Ben. p. 669.